

gens Natur, at man titide bestræber sig for, at der altid er en Lov om Forsølgningsmaaden.

Monrad: Efter min Anskuelse staaer dette Endringsforslag, som sidst blev omtalt af den ærede Ordfører, i Forbindelse med en anden Hovedanskuelse, som blev fremført i Udvalget, og som er gjort gjældende i et Endringsforslag. Man ønskede nemlig ikke, at der blev givet en ny Grundlov, men at der blev givet en Lov om nogle Forandringer ved Grundloven; men, naar man foretrækker denne Form, saa vil vistnok den ærede Premierminister være enig i, at det ikke er nødvendigt, i en saadan Tilslægslov til Grundloven, at optage Forandringer af den nu bestaaende Grundlov. Dersom der blev givet en heel ny Grundlov, saa vilde jeg være enig med den ærede Premierminister i, at det vilde være hensigtsmæssigt at beholde disse Ord; men, dersom man skulde vælge en anden Vej, saa vilde det vistnok være aldeles i sin Orden, da at lade disse Ord blive staaende i Grundloven saaledes, som de nu staae.

Premierministeren: Jeg maa være aldeles enig med den ærede Taler, som nu satte sig, i, at naar det nærværende Lovforslag ikke skal udkomme som en forandret Grundlov, men kun skal betragtes som et Tilslæg til den alt bestaaende, saa maa ogsaa de Paragrapher, som for Diebliffet have nogen Betydning, optages deri, og det vilde være mindre passende at udelade dem; men jeg har hidtil behandlet dette Spørgsmaal, som i denne Anledning var reist, under den Forudsætning, at der skulde gives en ny Grundlov eller en forandret Grundlov, noget, som skal være et heelt for sig bestaaende Arbejde, og i saa Fald forekommer det mig ikke at være passende at optage Ordene: „En Lov ordner Forsølgningsmaaden ved Rigsretten“, da denne allerede er ordnet. Jeg troer ikke, at man ved at udelade denne Bestemmelse kan løbe Fare for nogenstunde at faae en Rigsret uden en bestemt Forsølgningsmaade, og at man skulde falde paa at give en ny Lov, som gik ud paa, at der ingen Form skulde være foreskrevet derfor, forekommer mig i sig selv saa utrolig, at det ikke synes mig at være

passende af Hensyn dertil at optage nogen Bestemmelse. Hvad angaaer det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Maaribo, saa kan jeg til det Spørgsmaal, om hans Forslag i nogen Maade kan være til Hinder for Fællesforsatningens Istandbringelse, svare: Nei, fordi denne Bestemmelse aldeles Intet betyder, og altsaa ikke betyder noget, som kan være til Hinder derfor. Men deels forekommer det mig ikke passende at indføre en Paragraph i Grundloven, som aldeles ikke betyder noget, og deels giver det Anledning til, at man vil søge at finde noget, hvorpaa det kunde anvendes. Jeg troer derfor, at det var rigtigt at udelade den. Regjeringen har iøvrigt ingen egentlig Interesse i, at den gaaer ud, og hvad den ærede Taler har yttret angaaende min Tver for, at den skulde gaae ud, har ikke nogetsteds hjemme; men jeg mener, at det er en logisk Nødvendighed, at den gaaer ud, og det lader virkelig til at være en Conseqvent, som gaaer iblinde, som ikke vil lade en Bestemmelse gaae ud, med Hensyn til hvilken man ikke kan gjøre Rede for, at den finder nogen Anvendelse, blot fordi man mener, at man ikke kan vide, om der ikke muelig i Fremtiden kunde blive Brug for den. Jeg troer, at, naar man har gjenomtænkt denne Sag, vil man klart indsee det Uødvendige i at beholde denne Bestemmelse.

Rindberg: Ja, dersom det var Tilfældet, som den ærede Minister sagde, at her var Tale om at indføre en ny Paragraph i Grundloven, saa vilde jeg give ham fuldkommen Ret i, at der ikke var nogen Grund tilstede for at gjøre det, naar man ikke bestemt kunde paavise, hvad Betydning en saadan Paragraph skulde have; men her er ikke Tale om at indføre en Paragraph i Grundloven, men om at bevare en Paragraph; her er Tale om, at vi skulde bevare den Grundfætning, hvorfra vi ere gaaede ud. Og naar den ærede Minister selv har erklæret, at der, selv om denne Bestemmelse bliver staaende, aldeles Intet kan være til Hinder for, at den Heelstatsforsætning kommer istand, som Regjeringen bebuder, saa veed jeg aldeles ikke, hvad der skulde bevæge os til at fravige, at den bliver beholdt. Den kan ligesaa gjerne beholdes som mange andre